

مدیر اداره سلامت منطقه خبر داد

برپایی همایش تخصصی روز جهانی پوکی استخوان

همایش تخصصی روز جهانی پوکی استخوان با مشارکت اداره کل سلامت، وزارت بهداشت و مرکز تحقیقات استنوپروز کشور به میزبانی شهرداری منطقه برگزار شد. به گزارش خبرنگار همشهری محله، در این برنامه دکتر گلکانی، مدیرکل اداره سلامت شهرداری تهران، دکتر سیاری معاون بهداشتی

وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، دکتر پژوهی رئیس شبکه استنوپروز کشور، دکتر سید محمود طباطبایی، رئیس انجمن پوکی استخوان ایران، دکتر کشتکار رئیس مرکز تحقیقات استنوپروز و جمعی از متخصصان حوزه پوکی استخوان حضور داشتند.

مشاغل طرشت

طرشتی‌ها از گذشته‌های دور تا ۴۰ سال پیش، کشاورز و باغدار بودند. در گذر اصلی طرشت، آهنگری و نانواپی و بقالی نیز بود. اما کار اصلی مردم کشاورزی محسوب می‌شد.

با آغاز تغییرات در شهرهای کشور، الگوی معیشت مردم نیز به آهستگی تغییر کرد و با توجه به نیازهای روز، مشاغل جدید ایجاد شد. گرچه امروز نیز برخی از اهالی طرشت به باغداری مشغول هستند و در فصل بهار که موسم توت چینی است، فرصت سر خاراندن هم ندارند، اما بیشتر ساکنان به شغل‌های دیگر روی آوردند؛ شغل‌هایی مثل تعمیرگاه‌های خودرو، طرشت را به یکی از مراکز تعمیر خودرو تبدیل کرده است. این تعمیرگاه‌ها در دو جای مشخص محله جا خوش کرده‌اند؛ در جوار خیابان آزادی و مرز جنوبی طرشت، بیشتر، نمایندگی‌های خدمات پس از فروش کارخانه‌های خودروسازی قرار دارند و در بخش شمالی محله و خیابان سهرورد تعمیرگاه‌ها و مغازه‌های فروش لوازم یدکی در کنار هم دیده می‌شود.

در این محدوده روز به روز از مساحت باغ‌های طرشت و تعداد کشاورزان کم می‌شود و ساختمان‌ها جای باغ‌ها را می‌گیرند. اگر فصل بهار گذرتان به یکی از کوچه‌های قدیمی طرشت افتاد احتمالاً چند نفر را خواهید دید که گوشه چادر را گرفته‌اند و منتظر ریختن توت از درختان هستند.

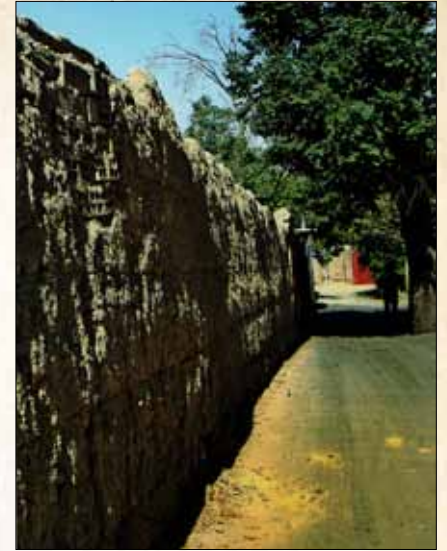
همچنین وسط‌های خیابان شهید اکبری، جایی بین ساختمان‌های جدید سنگی و سیمانی و آهنی، هنوز هم خاطره‌هایی از معماری پدرانمان هست؛ خانه‌ای ۴۰۰مترمربعی که منزل یکی از اربابان حسینمردی حدود ۱۰۰سال پیش بود. الان پیرزنی در آن زندگی می‌کند و خانه هنوز پابرجاست. نمای خانه، طرشت سابق را به یاد می‌آورد و در چوبی و کلون دارش آدم را به گذشته‌های کساند.

سه‌راه طرشت

در این محدوده سقاخانه قدیمی وجود داشت که در زمان قاجار و برای رفع عطش بارفروشان شهریار و کن سولقان و کرج، ساخته شده بود. سقاخانه‌ای که پس از چندین سال به یکی از معروف‌ترین سقاخانه‌های تهران تبدیل شد. همزمان با ساخته شدن خیابان و میدان در آن محل، کم‌کم سقاخانه روبه زوال رفت تا اینکه در سال ۱۳۷۵ برچیده شد. جایی نزدیک سه‌راه باستان امروزی که دیگر جزو محله طرشت نیست، خاطره سقاخانه هنوز در ذهن اهالی طرشت و محله‌های اطراف زنده است.

کوچه آفرین

از ویژگی‌های برجسته این کوچه حسینه طرشت است. پرچم سبز و سیاهی که در بام حسینه طرشت به اهتزاز درآمده عمری طولانی در این محله دارد. بنای اولیه آن را به دوران مغولان و زمان شیخ عبدالله طرشتی و خواجه نظام‌الملک نسبت می‌دهند. اکنون این ساختمان بازسازی شده و در دهه اول محرم بوی غذای نذری فضای اطراف حسینه را پر می‌کند. البته قدیم‌ترها حدود ۳۰، ۴۰ سال پیش، محرم در این حسینه آداب دیگری داشت. مردم در خانه‌هایشان به قدر بضاعتشان غذا می‌پختند و آنها را در حسینه یک کاسه می‌کردند. بعد غذاها را بین اهالی و مهمان‌ها پخش می‌کردند. در کنار آن غذاها، نان مخصوص طرشتی هم بود که ضخامتش به دو سانتی‌متر می‌رسید و تا هشت روز هم بیات نمی‌شد. امروزه هم در دهه اول محرم، روزی ۵هزار کارت غذا چاپ می‌شود. حسینه طرشت در حوالی خیابان آزادی غربی، کوچه آفرین واقع شده است.

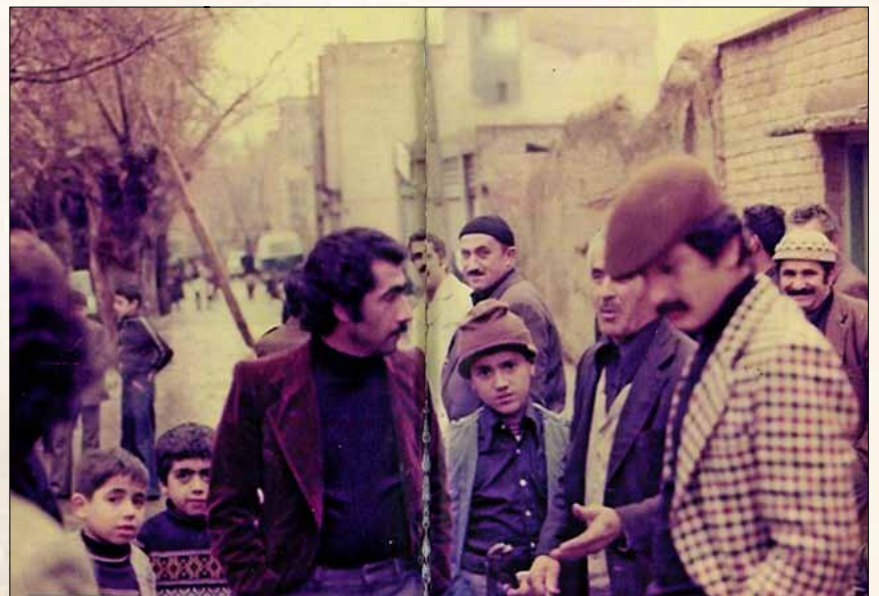

کوچه صاحب‌الامر، ۱۳۸۹ شمسی

هر دو شیفت سر کلاس باشند. این بود که فرار از مدرسه و قایم شدن لای درختان توت و گم شدن در مزرعه‌های طرشت، بچه‌ها را کیفور می‌کرد. ساختمان مدرسه هنوز هم پابرجاست، اما دیگر نه زنگی به صدا درمی‌آید و نه بچه‌ای از آن فرار می‌کند و نه آقامعلمی درس می‌پرسد. امروز این ساختمان به منزل مسکونی تبدیل شده و دیگر خبری از دعوای راه مدرسه و بازی‌های کودکانه نیست.

خیابان شهید جواد اکبری

در این خیابان مسجد قدیمی وجود دارد که طرشتی‌ها بنای اولیه آن را متعلق به اوایل دوره اسلام می‌دانند. اما این‌طور که به نظر می‌رسد در قرن نهم هجری ساخته شده و مدتی بعد در زمان صفویان و پس از ورود شاه طهماسب به این دیار، مسجد رنگ و بویی گرفت و مرمت شد. در طول عمر مسجد اهالی توجهی به نگهداری آن نکردند و به همین دلیل رو به خرابی نهاد. در دوره جدید، شبستان تازه‌ای جای یکی از شبستان‌های قدیمی را گرفت و مسجد نونوار شد.

طرشت، دهه ۱۳۵۰ شمسی

اهالی طرشت، اواخر سده‌ی ۱۳ شمسی